

Akordy

Napsal uživatel Michal Jupp Konečný
Sobota, 14 Duben 2018 23:05

Za čtyřicet let zkušeností s muzikanty i publikem jsem zjistil, že u trampských a folkových písní je ideální počet akordů tři. Skladby jsou to líbezné a oblíbené. Nějak podobně hrál folk v minulosti už Wolfgang Amadeus. Publikum ví, co teď přijde, ale klidně muzikantům promine, když místo A7 se znovu vrátí G. Koncert plyne v naprosté pohodě, a pokud někdo nezapomene text, večer se dokutálí až k předávkům. Malinko jiná situace je v bluegrassu, kde pod dramatickými eskapádami banjových sól nikdo stejně nepozná, jaký akord se hraje.

Daly by se samozřejmě najít skladby kompletně zahrané na jednom nebo dvou akordech. Je to užitečné pro začátečníky a vůbec pro méně zblhlé muzikanty. Kdo se má pořád přehmatávat, že? Jenže zkuste z takových skladeb sestavit večer, navíc když budou hrány všechny v D dur. I to nejděčnější publikum se po čase začíná nudit. Ale fanoušci minimalismu si přijdou na své. Hodně dobří muzikanti znají i čtvrtý akord a dovedou ho nasadit v nejsprávnější chvíli. Publikum je ohromeno a přestává dutat. Když zahraje kapela, co umí pět akordů, hlediště z té složitosti znejistí. Ale kritici a publicisté hýkají blahem.

Při šestém akordu jsou vyplesklí už i odborníci a hovoří o hudbě pro náročné. Prostě alternativa. Tento žánr pozná i laik podle toho, když se část lidí v amfiteátru zvedne a odchází na klobásu.

Ale v okamžiku, kdy nastupuje známá formace, která brilantně střídá oba své akordy, všichni nechají klobásu klobásou a běží nábožně poslouchat.